

Конвенција бр. 105

Конвенција за укинување на принудната работа, 1957 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата четириесетта седница на 5 јуни 1957 година, и

Разгледувајќи го прашањето на принудната работа, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Констатирајќи ги одредбите на Конвенцијата за принудна работа, 1930 г., и

Констатирајќи дека Конвенцијата за ропство, 1926 г., предвидува дека мора да се преземат сите неопходни мерки за спречување задолжителната и принудната работа да прераснат во услови слични на ропството, како и дека дополнителната Конвенција за укинување на ропството, трговијата со робови и институциите и практиките слични на ропството, 1956 г., предвидува целосно укинување на должничкото ропство и кметувањето, и

Констатирајќи дека Конвенцијата за заштита на платите, 1949 г., предвидува дека платите мора да се исплаќаат редовно и ги забранува методите на плаќање што ја одземаат можноста на работникот за прекинување на неговиот работен однос, и

Одлучувајќи се за донесување дополнителни предлози во однос на укинувањето определени облици на принудната или задолжителната работа што претставуваат кршење на човековите права што се спомнуваат во Повелбата на Обединетите нации и се потврдени со Универзалната декларација за човековите права, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција,

на дваесет и петти јуни, илјада деветстотини педесет и седма година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за укинување на принудната работа, 1957 г.:

Член 1

Секоја членка на Меѓународната организација на трудот што ја ратификува оваа Конвенција се обврзува да ја забрани и да не користи каков било облик на принудна или задолжителна работа:

(а) како средство за политичка принуда или воспитување или како казна за имање или изразување политички ставови или гледишта што идеолошки се спротивни на востановениот политички, општествен или економски систем;

(б) како метод за мобилизирање и користење на трудот за целите на економскиот развој;

(в) како средство за работна дисциплина;

(г) како казна за учество во штрајкови;

(д) како средство за расна, социјална, национална или верска дискриминација.

Член 2

Секоја членка на Меѓународната организација на трудот што ја ратификува оваа Конвенција се обврзува да спроведе ефективни мерки за обезбедување брзо и целосно укинување на принудната или задолжителната работа, како што е утврдено во член 1 на оваа Конвенција.

(Завршни одредби)